

## [Hartvig Frisch.]

denne Sal et Parti, som er parat til fuld-  
stændig økonomisk Afrustning; det er Rets-  
forbundet, som uden at blinke vil blotlægge  
hele vort Landbrug og al vor Industri over  
for den økonomiske Krig. — Jeg tør tilføje,  
at Skæbnen har forskaanet dette Parti for  
nogen Sinde at have nogen som helst Ind-  
flydelse.

Men saa findes der et andet Parti,  
nemlig Venstre, som vil benytte alle de  
økonomiske Midler, der kan hjælpe paa  
Afsætningen af Landbrugsvarer. F. Eks.  
kan jeg nævne Indførselsforbud, Handels-  
traktater med Købetvang af Industripro-  
dukter og Statsstøtte til Priserne, og even-  
tuelt Afgift paa Valutaattester, som jo  
har været stærkt paa Tale i Venstrepressen,  
og som reelt er en Toldafgift, for ikke at  
tale om Statsindgreb mod Spiseolieindustrien.  
Alle disse Indgreb er de parate til og kræver.  
Men samtidig bekæmper Partiet paa det  
kraftigste ethvert økonomisk Forsvar for  
den danske Industri, og dette industri-  
fjendtlige Standpunkt besmykker Venstre  
saa i sine Taler og i sin Presse med Libe-  
ralismens misbrugte Navn. Som om der  
i den Landbrugspolitik, jeg lige har trukket  
op, er en eneste Draabe Liberalisme!

Det viste sig ogsaa ved Behandlingen  
af Valutaloven i denne Omgang, at Venstre  
ikke vilde ophæve Valutacentralen. De  
vilde bevare dette Forsvarsinstrument, som  
det er, men de vilde blot ændre dens Anven-  
delse til kun at tjene Landbrugets Inter-  
esser. Medens hele den Diskussion stod paa,  
var det brændende Spørgsmaal her i Dan-  
mark Eksporten til Tyskland, idet Land-  
brugets førende Mænd, samtidig førende  
Mænd inden for Venstre, mente, at denne  
Eksport holdtes nede af Regeringen af  
Hensyn til den hjemlige Industri. Af alt  
det Materiale, som vi ved den Lejlighed  
virkelig fik frem, viste det sig uigendrive-  
ligt, at Valutacentralen, som den nu admini-  
streres i Danmark, tværtimod at virke be-  
skyttende over for dansk Industri med Hen-  
syn til tyske og engelske Varer fremmer det  
størst mulige Salg af Varer fra begge disse  
Lande.

Hvis man saa vil spørge: Men hvordan  
kan det saa forklares, at den danske Indu-  
stri har saa god Beskæftigelse og disse høje  
Konjunkturer? Ja, saa er Forklaringen  
den, at den danske Industri paa en hel  
Række Punkter er virkelig konkurrence-  
dygtig baade over for engelske og over for  
tyske Varer. Der er slet ikke Tale om nogen  
unaturlig Industri, der er Tale om en Indu-  
stri, som er simpelt hen konkurrencedygtig,

hvad hele det Bjerg af Valutaattester, som  
er udstedt, og som ikke bruges, viser. Men  
en anden Sag er, at denne samme Industri  
ikke kan levere Varer til de Priser, som man  
kan f. Eks. i Japan eller i andre Lande, hvor  
der dels er Dumpingforanstaltninger, dels  
et helt andet Prisniveau.

Men hvad er saa den virkelige Sammen-  
hæng? Det er den, at vi for Landbrugets  
Skyld i høj Grad begrænser vore Købe-  
markeder til to Lande, som er særlig afgø-  
rende for vort Landbrug, og dette giver en  
faktisk indirekte Beskyttelse, idet simpelt  
hen den danske Industri, med den Kapacitet,  
den er kommet op paa, er fuldt konkurrence-  
dygtig over for de Lande, som vi af Hensyn  
til Landbruget i saa høj Grad netop ønsker  
at begrænse vore Indkøb til. Paa den  
Maade kan man sige, at der er en vis indi-  
rekte Beskyttelse, men det er rigtignok en  
Beskyttelse, som Landbruget selv maa  
kræve og vil blive ved at kræve, fordi det  
selv ønsker Afsætning netop paa disse  
Markeder.

Nu kunde man i og for sig tro, at det  
fra Landbrugets Side ikke skulde være en  
Ting, man ligefrem gik til Felts imod,  
at der er gode Konjunkturer i den danske  
Industri. Jeg vil egentlig sige, at saadan  
som Stillingen var i Sommeren 1936 lige  
op til Tiden omkring August—September,  
var det lykkedes her i Landet ved mang-  
foldige planøkonomiske Bestræbelser —  
og det vil sige netop ved at føre den økono-  
miske Krig ved gode Forsvarsforanstalt-  
ninger — at bringe Konjunkturerne ogsaa i  
Landbruget paa et saadant Punkt, at Land-  
økonomisk Driftsbureau viste Befolkningen,  
at Forrentningen nu nærmede sig de 5,  
og i saa Fald skulde man vel tænke, at  
Landbruget ogsaa kunde se det rimelige i,  
at andre Erhverv havde en nogenlunde  
ordentlig Tid.

Men saa sker der det — og det vil jeg  
gerne fremhæve meget stærkt, for at man  
overhovedet kan forstaa den Rigsdags-  
samling, man her har gennemlevet —, saa  
sker der unægtelig det store Indsnit, nemlig  
for det første den daarlige Høst, dertil,  
da der havde været været daarlig Høst i talrige  
andre Lande, de overordentlig stærke  
Stigninger i Landbrugets Raastoffer, og  
da dette var sket, kom der, hvad der vel  
var det værste Slag paa Baggrund af de to  
andre, slet ingen Stigning, men paa en Række  
Omraader en Nedgang paa de forædlede Pro-  
dukter, som netop Landbruget fremstiller.

Det er klart, at paa et Tidspunkt,  
hvor vi lige var ved at komme op igen  
paa Toppen af Bakken, paa et Tidspunkt,